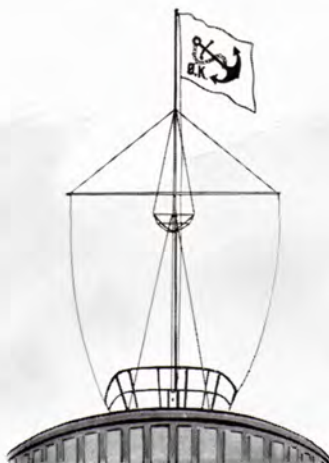

ØK BLADET

ÅRGANG 3 · NUMMER 3 · JUNI 1960

Ø K - B L A D E T

Udgivet af

AKTIESELSKABET DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI
Holbergsgade 2, København

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

G. Holst

REDAKTIONSUDVALG:

J. L. Buch-Larsen

C. E. Olsen

E. Sivertsen

REDAKTIONENS ADRESSE:

*ØK-Bladet, A/S Det Østasiatiske Kompagni, Sekretariatet,
Holbergsgade 2, København K*

Husk at melde adresseforandring

TRYK:

Bogtrykkeriet Forum, København

INDHOLD:

Forsidebillede: Kambodia. Medlemmer af den kgl. kambodianske ballet

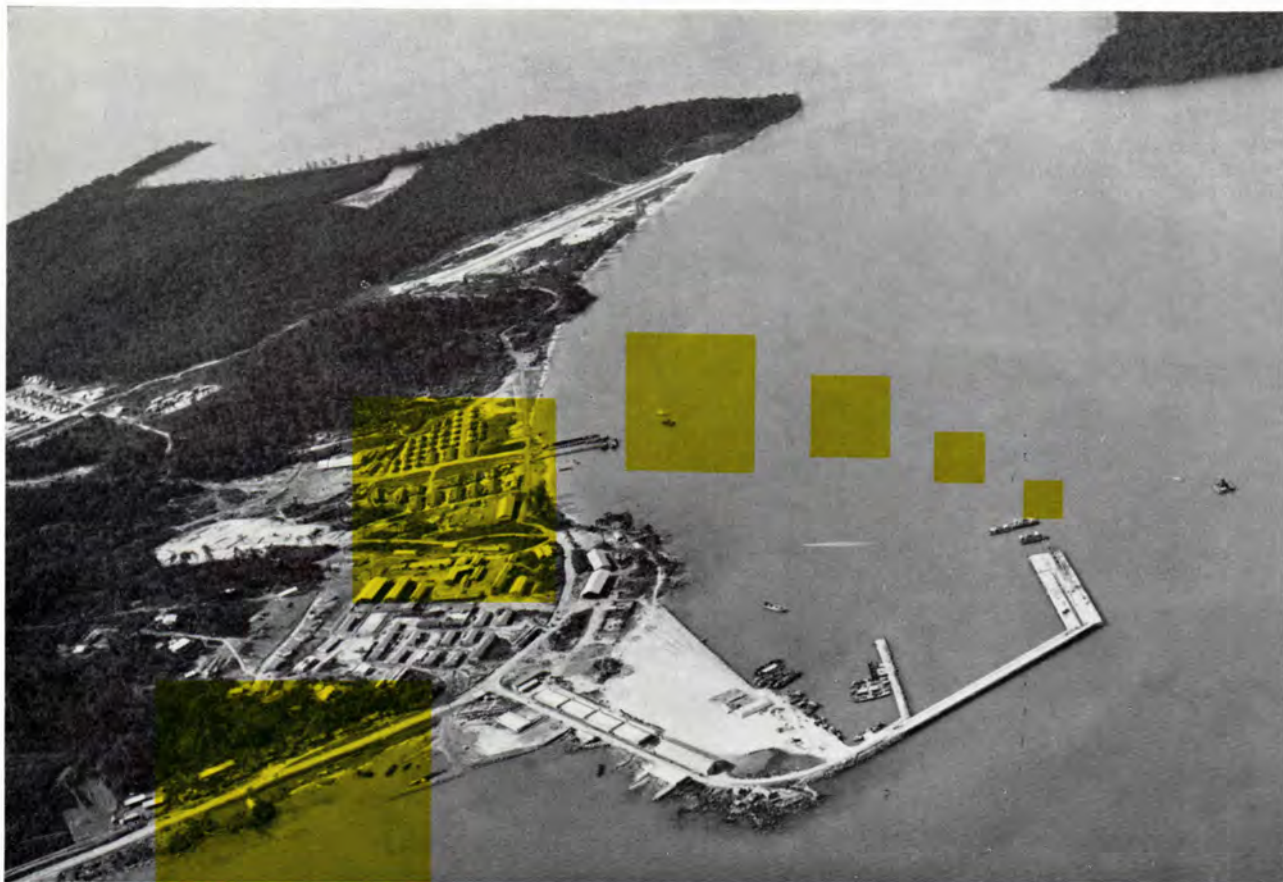
Front page: Cambodia. Royal Dancers

Bagside: Kambodia. M/S »SELANDIA« ved molen i Sihanoukville

Back page: Cambodia. M/S »SELANDIA« alongside the pier at Sihanoukville

M/S »Selandia« i Sihanoukville	3
Ø. K.-aftenerne	6
»The Seven«	7
4. maj	8
Ø. K.-hyldest til DUMEX, Bangkok	9
Kompagni-nyt	10
Kompagniets medicinalvirksomhed	13
Her bor vi	17
Kongelig champagne til »NAKSKOV«	18
Sporten	19

Sihanoukville. »Byen« og havnen. I baggrunden landingsbanen for små flyvemaskiner

Sihanoukville. The »town« and the harbour. In the background the landing strip for small aircraft

M/S »SELANDIA« I SIHANOUKVILLE

Kambodias nye havneby

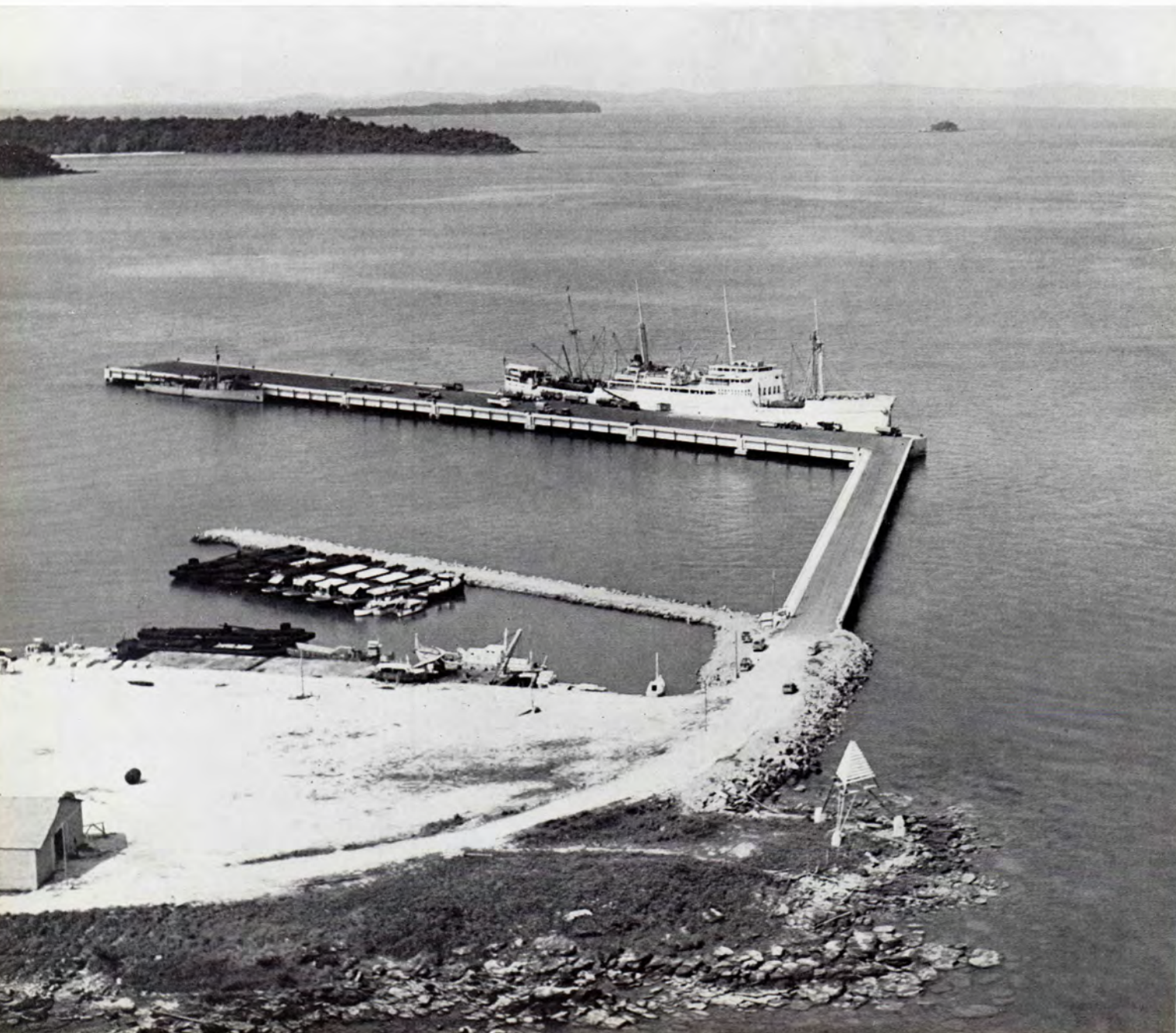
Den 8. marts 1960 anløb M/S »Selandia« som det første Ø. K.-skib Kambodias nye havneby, Sihanoukville, der er beliggende på landets vestside ud mod Siam-bugten. Den er bygget på rekordtid og er den eneste havn i Kambodia, som kan modtage store, søgående skibe. Efter ankomsten var Ø. K. værter ved en reception om bord med efterfølgende frokost. Blandt gæsterne var foruden Kompagniets vigtigste forretningsforbindelser mange højtstående kambodianere samt repræsentanter for det diplomatiske korps, og det vigtigste samtaleemne var selvfølgelig havnen, dens fremtidige betydning og – ikke mindst – dens tilblivelse.

De gamle legender beretter, at Kambodia blev skabt af slangen Nâga, som ved at drikke de omliggende vande udtørrede området. Dette er kun en omskrivning af den geografiske virkelighed. Mod vest råder kongedømmet over et stykke land langs med Siam-bugten, og i sin storhedstid dominerede det hele Mekong-deltaet, der mod øst strakte sig ud til Det Kinesiske Hav. Det var først i 1658, da Vietnam erobrede denne del af landet, at kambodianerne blev trængt ind mod det indre af landet.

Der har altid været sejlads af mindre både på Mekong-floden, som gennemløber landet fra nord til

Sihanoukville. Vue over havnen med »Selandia« i baggrunden.
Sihanoukville. View of the harbour

syd, og af optegnelser fra omkring 1820 fremgår det, at det var muligt ad et system af kanaler at sejle fra Saigon i Vietnam til Kambodias hovedstad, Phnom-Penh. Som handelen voksede, begyndte større skibe at anløbe Phnom-Penh, og snart lå også jernskibe langs kajerne og dannede skærende kontraster til byg-

Phnom-Penh. Kongepaladset. The Royal Palace

ningerne i det eksotiske kongepalads og hovedstadens pagoder.

Adgangen til byen var imidlertid kun mulig ad flodvejen, og selv om Mekong ganske vist anses som internationalt farvand, kunne man ikke overse den kendsgerning, at den løb gennem et andet land (Vietnam), hvilket gjorde hovedstaden yderst sårbar.

Da Kambodia i 1953 blev selvstændigt, fandt man, at det var en livsnødvendighed for landet at have en havn ved havet samt en landevej, som forbandt den med hovedstaden, og allerede året efter besluttede den kambodianske regering at realisere denne plan.

På en konference i januar 1955, hvori deltog repræsentanter for de franske og amerikanske hjælpeorganisationer i Kambodia, kom man til enighed om en fordeling af arbejdet, og hvorledes dette skulle finansieres. Havnen skulle bygges af franske ingeniører og på basis af franske lån, medens vejen skulle anlægges af U.S.A. og ved kreditter fra dette land.

Efter mange og forskelligartede studier valgtes det sydvestlige hjørne af Kompong Som-bugten, nordøst for øen Coudée, et af de få steder med tilstrækkelig dybde til en stor moderne havn, og ved dagry den 26. april 1955 løb en junke og nogle landingsfartøjer ind til den sandede strandbred på det udvalgte sted, og franskmænd og kambodianere sprang i land. Det var »Operation havneby«, der tog sin begyndelse.

Det var midt i regntiden, da man gik i gang, og forholdene var yderst vanskelige, da de eneste levende væsener på stedet var igler, moskitoer, skorpioner og slanger. Der blev oprettet en primitiv teltlejr på stranden, og først efterhånden som materialerne ankom,

kunne man bygge træhuse til beboelse, oplagsskure og værkstedsbygninger. Forbindelsen med omverdenen opretholdtes kun gennem uregelmæssige anløb af skibe fra de små kystbyer Kampot og Réam. Denne isolationsperiode varede i otte måneder, men så indviedes en af amerikanerne anlagt start- og landingsbane for mindre flyvemaskiner. Amerikanerne havde endvidere ryddet store strækninger af uvejsom jungle, og ved at benytte og udbygge godt 100 km allerede eksisterende vej og anlægge ca. 130 km helt ny vejstrækning skabte de den nye hovedvej. Den er 12 meter bred; en bane på 7 meter i midten er asfalteret til biltransport, medens 2½ meter på hver side er jordvej, som kan benyttes af hestekøretøjer og oksekærrer. Det var endvidere nødvendigt at bygge 59 broer på strækningen.

I slutningen af 1959 var arbejdet færdigt, og franskmændene og amerikanerne havde på rekordtid – kun lidt over 5 år – udført en teknisk bedrift, som har vakt beundring i ingeniørkredse verden over.

En vigtig del af Kambodias handel vil fortsat foregå via Phnom-Penh, men en anden del vil i de kommende år komme til at gå til Sihanoukville, hvor der skal oprettes et frihavnsområde med henblik på at øge omsætningen i havnen og skabe en lokal industri. Materialer til eventuel udvidelse, samt til bygningen af den nye by vil naturligvis blive udlosset i havnebyen, der har den fordel, at man for importvarer, som i øjeblikket omskibes i Saigon, Singapore eller Hongkong, vil kunne få gavn af en direkte fragtrate, samtidig med at varerne leveres hurtigere og i bedre stand. Selvfølgelig vil Sihanoukville også blive brugt som udførselshavn for landets egne produkter som træ, gummi, peber, m. v., hvis disse varer kan transporteres over land ud til havet til en rimelig pris. Problemet er mere kompliceret for bulkvarerne, de ca. 180.000 tons korn (ris og majs), som årligt omskibes i Saigon.

Den nye havn vil få den største betydning for Kambodias forbindelse med omverdenen, og Kompagniet har ved sin hurtige udsendelse af et skib dertil understreget sin interesse i at være med fra begyndelsen. Under frokosten udbragte »Selandia«s fører, kaptajn O. Christoffersen, en skål for H.K.H. Prins Norodom Sihanouk, som havde taget initiativet til havnens tilblivelse og været projektets primus motor, så længe arbejdet stod på, og den danske minister i Kambodia, Ebbe Munck, udtalte, under bifald fra de mange gæster, at til trods for den store geografiske afstand mellem Kambodia og Danmark, var de to lande knyttet sammen af venskabsbånd, som gik over både have og kontinenter.

Efter frokosten blev gæsterne vist rundt på skibet, og ved 4-tiden om eftermiddagen gik turen de ca. 230 km ad den nye vej tilbage til Phnom-Penh.

Kaptajn O. Christoffersen
taler til »Selandia«s gæster
Captain O. Christoffersen
making his speech during the
luncheon party

Der kan snart ventes nyt Ø.K.-besøg i Kambodia, idet M/S »Jutlandia« vil anløbe Sihanoukville den 2. juli i år.

M/S »SELANDIA« IN SIHANOUKVILLE

On 8th March the M/S »Selandia« called at Sihanoukville, Cambodia's new sea-port on the Gulf of Siam. It is the only port of the country where big ocean-steamers are able to moor. After arrival the Company were hosts on board at a reception and a subsequent luncheon party for important business connections, prominent Cambodians and members of the diplomatic corps. Of course, the main subject of the conversation was the harbour, its future importance and its construction.

Goods have always been transported on the waterways of Cambodia, and from old records it appears that previously it was possible to sail from Saigon through a network of canals to Phnom-Penh in Cambodia. However, access to the capital could only be had by river, and although the Mekong is considered to be international water the fact that it traverses another country (Vietnam) could not be ignored and made the capital very vulnerable.

When Cambodia became independent i 1953 the government decided to build a port at the open sea and a highway connecting it with the capital. At a conference in January 1955 where representatives of the French and American relief-organizations in Cambodia participated, it was agreed

that the port be constructed by French engineers and on the basis of French loans, whereas the Americans would build the highway to which USA would grant the necessary credits.

When many and complex studies and surveys had been completed the site of the port was chosen at the south-western corner of the Kompong Som Bay, and in April 1955 the building work commenced. It was a very dangerous and difficult task indeed as the only inhabitants of the site were leeches, mosquitos, scorpions, and snakes.

However, at the end of 1959 the work was completed due to bold human imagination and engineering skill, and the harbour and the highway offered an eloquent testimonial to the work carried out on the basis of voluntary and exemplary cooperation by French and American engineers on the basis of economic support by their respective countries.

A big share of Cambodia's import and export will still be transacted via the capital, but another part will go to Sihanoukville during the years ahead. Merchants who have had to calculate with transhipment expenses will henceforth enjoy the advantage of a direct rate of freight. Similarly, the avoidance of transhipment will mean that the goods will spend less time in transit and arrive at their destination in better condition.

Naturally export of indigenous goods will also take place via the new port provided these can be transported by land at a reasonable price. The problem is more complicated with regard to bulk goods, i. e. the 180.000 tons of rice and maize that are transhipped in Saigon every year.

The new port is of the greatest importance for Cambodia's connections with other countries, and the Company have stressed their interest to participate in the shipping on Sihanoukville by having sent the »Selandia« there already. Prince Norodom Sihanouk, Cambodia's prime minister, has been an ardent sponsor of the construction programme and during the lunch a toast was proposed to His Royal Highness by Mr. O. Christoffersen, the master of the M/S »Selandia«. Mr. Ebbe Munck, the Danish minister to Cambodia, stressed in his speech the cordial relationship between our two countries in spite of the geographical distance between them.

Another E. A. C.-visit can soon be expected in Cambodia as the M/S »Jutlandia« will call at Sihanoukville on 2nd July.

Ø. K.-aftenerne

Endnu en Ø.K.-aften sæson er afsluttet. Det blev til fire pensionistaftener og fire aftener for den aktive stab. Af disse havde hr. Bendt Rom to aftener med sit filmsforedrag »Over Kilimanjaro«, direktør L. Toft holdt to aftener foredrag om »Kompagniets medicinalvirksomhed«, og hr. G. Vang Hansen, Eksportafdelingen, gav to orienteringer om »De Syv«. Filialbestyrer T. Oxfeldt-Pedersen holdt umiddelbart før afslutningen af sin hjemmeferie i november måned et foredrag om »Kompagniets virke i Birma«. Som afslutning på

sæsonen havde vi pensionistaften den 12. april, hvor fhv. lektor, cand. mag. frk. Sophie Petersen holdt sit lysbilledforedrag »Med Caravellen til Det Fjerne Østen«. De fleste af vore filialfolk kender frk. Sophie Petersen fra hendes utallige rejser rundt på vor klode, og det blev et overordentlig hjerteligt gensyn og et smukt punktum på sæsonen. Antallet af deltagere var denne sidste aften som ved de tre foregående pensionistaftener ca. 135-140. Det er morsomt at lægge mærke til, hvor konstant dette tal holder sig, ligesom det for den aktive stab hver gang ligger på ca. 175-200. Det er en tilslutning, som er opmuntrende, og det giver fortsat lyst til at beskæftige sig med opgaven. Si.

"The Seven"

At an E. A. C. evening gathering of junior staff members on 21st January and again on 10th February when senior and retired staff were present, Mr. G. Vang Hansen, Export Department, reviewed the background of the decision to form The European Free Trade Association (the Seven), in which Denmark is one of the signatory states. The overseas offices have each received a cyclo-styled Danish treatise on the subject. For the benefit of non-Danish speaking staff, Mr. G. Vang Hansen has written the following brief review in English:

 The Seven

 The Six

Mergers have become a familiar feature, because the growing competition in industry and trade seems to imply amalgamation. To-day, not only industrial and commercial enterprises, but also many sovereign states follow this pattern, conscious of the need for their peoples to pool their natural resources, financial strength, technical skill and all their dynamic efforts, if continued progress is to be ensured. In Western Europe, thirteen countries have formed two regional groupings which are plainly rich in potentialities for freer trade, and more such groupings are in the course of springing up across the face of the globe.

The common market of France, Western Germany, Italy and Benelux (Belgium, Holland and Luxembourg) began life on 1st January, 1959. The other group, the free trade area of Portugal, the United Kingdom, Austria, Switzerland and the three Scandinavian countries, Sweden, Norway and Denmark, will become operative on 1st July, 1960. Within each of these two groups all import and export controls and customs cordons will gradually disappear, and trade among the member states will ultimately flow quite unobstructed, relieved of all barriers. Against the world at large, both groups will still be protected by their tariffs, but whereas the Common Market will be simplifying matters by having only one tariff (common market = customs union), the members of the Free Trade Area are left free to retain their individual tariffs against the outer world.

The Common Market is generally known as the Six or the inner Six, but the official name is The European Economic Community. Roughly 160 million people live there, and this figure might be increased to 191 millions if Turkey and Greece were sooner or later to join the E.E.C.-countries.

Whereas the Six form a natural entity, an economic unit centred upon the Rhine, the Free Trade Area is a scattered group of seven countries round the fringe of this entity. The Free Trade Area is for this reason often called the outer Seven. However, in most cases the group is referred to as the Seven, and the official name is The European Free Trade Association. The total population is approximately 90 millions. Eire and Finland might later join the group, and that would bring the total population of the E.F.T.A.-countries up to 97 millions.

All products that are not defined as agricultural products, fish or marine products are summarily covered by the Stockholm treaty concluded on 20th November, 1959, by the seven E.F.T.A.-countries, who will reduce the pertinent tariffs internally vis-à-vis one another by 20% on 1st July, 1960. A second internal cut amounting to 10% will be made on

1st January, 1962, followed by similar cuts of 10 % annually, and the final reduction of 10 % will take place on 1st January, 1970. All quantitative restrictions are gradually to be abolished, inter alia, by increasing internally the existing quotas by 20 % each year. For agricultural products, fish and marine products the seven member states are at liberty to negotiate bilateral agreements among themselves or with other countries.

The chief advantages to be derived by the member states from participation in the regional groupings may be summarized as a more rational production, less wasteful investment and generally higher standards of living.

The Seven have established their association not only for the purpose of freeing trade among themselves but also with the objective of facilitating negotiation with the Six in order to arrive, if possible, at a broader European economic solution. It is important that trade relations between the two groups should be sustained and enlarged during the years to come, lest the two groups drift apart eventually jeopardizing the unity of Europe. No trade war should be waged.

Beyond the achievement of the immediate objective of building up a common market, the Six are making a concerted effort to collaborate also in a number of other fields. They are determined to harmonize their social legislation, wages, agriculture, communications, etc. The integration they have in view is not only economical in nature but also of a political character. In fact, the Six consider their community to be the forerunner of the United States of Europe. The national sovereignty of the six member states will slowly disappear. The member states of the Seven were reluctant to go to such extremes, and the co-operation among them is confined exclusively to the economic field.

In the treaty of Rome, the bulky document which binds the Six together, rules and regulations relating to practically all conceivable contingencies have been prepared beforehand. By contrast, the treaty of Stockholm governing the Seven is a short document. The member states of the Seven are trusted to find satisfactory solutions to points of difference and difficulty as they arise.

Overseas countries which are linked by various ties to the member states of the Seven are neither directly nor indirectly partners to the agreement. Greenland and the Faroe Islands, for example, are not affected. Within the Six, on the other hand, French West Africa and other overseas territories of the member states have been included.

The biggest problems of the Seven arise from the fact that the tariffs of a free trade area against outsiders will differ from country to country. An elaborate system of issuing certificates of origin has consequently been devised to prevent deflections of trade and distortions of the conditions of competition. In general, importers of goods will be able to claim E.F.T.A.-treatment for them if more than half of their export value is represented by work carried out inside the area or if certain specified processes have been performed on them within it.

The thirteen countries which have formed the two regional groupings in Western Europe have for many years been members of GATT (General Agreement on Tariffs & Trade) and IMF (International Monetary Fund). GATT does not allow its members to maintain quotas except for payment reasons. Likewise, tariffs are not supposed to be increased at all. IMF, through provision of liquidity, promotes the stability of the international exchange mechanism. As both the Six and the Seven are likely to observe the rules laid down by GATT and IMF, these two organizations will automatically put a check on the two groups.

All thirteen countries are also members of OEEC (Organization for European Economic Co-operation), but after the formation of the Six and the Seven, this organization, whose other five members are Eire, Greece, Iceland, Spain and Turkey, has lost much of its previous importance, but might be revived, perhaps under a new name, for the purpose of co-ordinating all West European aid to overseas countries.

The world is still too big to turn itself into one single trading unit. But it is at the same time also too small to allow individual countries, particularly smaller countries, sufficient scope for much further progress. The formation of regional groupings means striking a happy medium.

G. Vang Hansen.

4. Maj

Hvert år den 4. maj, på den dag, da frihedsbudskabet nåede Danmark i 1945, nedlægges af Kompagniet kranse ved mindetavlerne i vestibulen ved hovedindgangen i Holbergsgade, ved mindeankeret i Nyhavn samt på to grave i mindelunden i Ryvangen og på en grav på Vestre Kirkegård.

Ved kransenedlæggelsen i Ryvangen. Fra v. direktionssekr. Alfr. Gärtner, fabrikant Ludvig Hagelin, der hilser på pens. kontorchef Axel Holm og dir. John Power, en af Kompagniets forretningsforbindelser fra Johannesburg, I baggrunden kontorchef B. Hüttemeier og sekr. E. Sivertsen

Ø.K. -hyldest til DUMEX, Bangkok

Ved et aftenselskab den 25. marts hos filialbestyrer Erik Jansen, Bangkok, i anledning af indvielsen af den nye DUMEX-fabrik, holdt direktør Edvard Strandberg følgende tale:

*Your Royal Highness, Excellencies,
Ladies & Gentlemen.*

We have today witnessed an auspicious occasion, the bringing into the world of a new DUMEX child. Our grandchildren will be able to read later on that they were also born in an eventful and historic time; they may also, some of them anyhow, have become strong and healthy on DUMEX babyfood and the scientific nutrition programme that follows on.

We live in a time where man is trying to reach beyond himself and all understanding – venturing into space and other planets. It will soon be possible to cross the Atlantic in an hour and a half, and perhaps one day we shall be in a position to have breakfast on the moon and dinner with VENUS. There is constant evolution – sometimes revolution – changing outlook and values, but Thailand is happy in its stable government, its intelligent and foreseeing planning as well as the liberal policy of inviting and working with foreign experts, of finance and industry. They progress hand in hand with others in the philosophy of cooperation. For that we are thankful and today's event is a concrete and constructive monument of this policy.

When I was here a year ago the DUMEX idea was in its embryo; the land was uncleared, and the factory was only on print. Today it stands as a beautiful expression of modern architecture. Early this morning – before sunrise – I looked out from my window high up at the Oriental Hotel over the Menam river and saw the city in its morning haze and almost ghostlike appearance, but *there* before me was DUMEX in blazing light in its all night labour to be born today.

When we walked through the building yesterday, one had the same impression as on a ship before its trial run of hustle, bustle and confusion, feverish activity – and then astoundingly the complete calm and order when the moment comes. It is a beautiful thing

Bangkok. De buddhistiske præster, der udførte den religiøse del af indvielsesceremonien, tilhører en tiggermunkeorden. På en sådan dag har de lov til at fremsætte et ønske. De ønskede at spise europæisk mad. Direktør Strandberg ved det ærefulde hverv at servere måltidet for præsterne

The buddhist priests performing the religious part of the inauguration ceremony had expressed their desire to eat European food on this auspicious day. Mr. Edvard Strandberg carrying out the honourable task of serving the mendicant friars

this new factory and it is pleasing to note that it lies there on the bank of the Menam river – surrounded by ancient and time-worn buildings and huts – but not out of place, it blends into the picture, a picture of harmony. But it lies at the same time like a challenge of the new versus the old.

Fortunately for this new venture, its Godfathers and Godmothers are people of great experience who have given of their knowledge, which is considerable, and they have played a conspicuous part in the construction of a first class factory ready to serve the needs of Thailand as the first Pharmaceutical Factory in the land.

As Chairmann of DUMEX in Denmark I wish to express our grateful appreciation and thanks to:

The Ministry of Industry,
The Ministry of Health,
The Board of Investment, whose Chairman
we are happy to have here tonight,
The Chairman of Dumex in Thailand, Mom
Luang Dej Snidvongs,
His Highness Prince Galavarnadis Diskul,
Mr. Renoo Suvarnsit &
The architects, Messrs. Christiani & Nielsen.

Thanks should also go to Mr. Jansen and his staff; Mr. Toft – who has been the guiding spirit as also Mr. Cornett – and his many pharmacists and technicians who have done so well for us. It is with pleasure and some pride that I can see here tonight twelve Dumex pharmacists gathered from neighbouring and far away countries. May I also thank H. R. H. Prince Axel for having ventured out here especially to add glamour to today's performance and give real and genuine expression to the traditional friendship and cooperation between THAILAND and DENMARK.

(Long live Dumex, Bangkok)

KOMPAGNI-nyt

COMPANY-NEWS

Den 2 april afholdt Kompagniet ordinær generalforsamling med højesterets-sagfører H. Bech-Bruun som dirigent. Formanden for bestyrelsen, Prins Axel, oplæste beretning og regnskab og indstillede bestyrelsens forslag om 15 % i udbytte til aktionærerne, som vedtoges.

The Company held its ordinary general meeting on 2nd April with Mr. H. Bech-Bruun, advocate to the Danish Supreme Court, in the chair. Prince Axel, chairman of the Company, read the annual report and the accounts, and recommended the proposal of the board of a 15% dividend to the shareholders which was adopted.

●
Det Danske Medicinal- & Kemikalie Kompagni Aktieselskab (Medicinalco) udbetaler for regnskabsåret 1959 15 % i udbytte til aktionærerne.

Medicinalco is paying 15% dividend to the shareholders for the year 1959.

●
Efter en højtidelighed om bord, medens skibet lå hos Todd-skibsværftet i Galveston i den Meksikanske Havbugt, er M/T »ASIA« overgået til tyrkiske redere. Da det tyrkiske flag hejstes, ofredes efter muhammedansk skik et lam for at bringe ejerskiftet velsignelse. Tankskibet sejler nu under navnet »GARZAN«.

The M/T »ASIA« has now been transferred to Turkish shipowners and on the occasion a ceremony took place aboard at the Todd Shipyards, Galveston. When the Turkish flag was hoisted a lamb was sacrificed according to Moslem custom to bless an important undertaking. The tanker has been named »GARZAN«.

●
Den 23. marts aflagde Dansk Kvinde-samfund besøg på Hovedkontoret. Efter en omvisning i huset holdt sekretær E. Sivertsen et kort foredrag om Kompagniet, efterfulgt af Bendt Rom filmen »Sol over Siam«.

On 23rd March the Danish Women's Association visited the Head Office. After having seen the building they heard a short review of the history of

the Company by Mr. E. Sivertsen, and subsequently the Bendt Rom colour film »Sun over Siam« was shown.

●
Lørdag den 2. april fejredes Direktør Marius Plinius, U.B.C., London, af Kompagniets direktion ved en middag på Hotel d'Angleterre i København. I middagen deltog foruden direktionen bestyrelsesrådet og medarbejdere, som direktør Plinius gennem sine 50 år i Kompagniet har haft et nærmere samarbejde med.

On 2nd April a dinner was given by the Company's managing directors at Hotel d'Angleterre to celebrate Mr. M. Plinius, U.B.C., London, on the occasion of his 50th anniversary the day before. In addition to the management, participants included the board and colleagues with whom Mr. Plinius during the past 50 years has had close co-operation within the frame-work of the Company.

●
Tirsdag den 5. april holdt Direktør J. Chr. Aschengreen et foredrag i Nationaløkonomisk Forening om skibsfartens problemer. Da filmen »Under Ø. K.'s flag over Havene til Skovene« blev vist i fortsættelse af foredraget, holdtes mødet i Kompagniets lokaler. En fyldt sal overværede foredraget, og efter filmen serveredes en lille forfriskning.

On 5th April Mr. J. Chr. Aschengreen delivered a lecture on shipping problems in The Danish National Economic Association. As the film »Under the E.A.C.-flag across the Seas to the Forests« was shown afterwards, the meeting was held in the Company's premises. A large audience was present and after the lecture light refreshments were served.

●
Direktør J. Chr. Aschengreen har i London i dagene den 12.-13. april deltaget i Indien-Komité møde, fra den 3.-5. maj i Far Eastern Freight Conference-møde, Indien-Komité og Indonesien-møde samt fra den 12.-14. maj i International Chamber of Shipping-møde, hvor han valgtes til vice-president.

In London Mr. J. Chr. Aschengreen on 12th and 13th April participated in an India Committee meeting, from 3rd to 5th May in Far Eastern Freight Conference, India Committee and Indonesia meetings and from 12th to 14th May in International Chamber of Shipping meetings where he was elected vice-president.

●
Direktør Mogens Pagh har i tiden fra den 30. april-14. maj været på besøg ved filialerne i Vancouver, San Francisco og Los Angeles.

Mr. Mogens Pagh has visited the branches in Vancouver, San Francisco and Los Angeles from 30th April to 14th May.

●
Vicedirektør Svend Storm-Jørgensen har i dagene 3. og 4. april som medlem af en komité fra Continent/Indian & Pakistan Conferences haft møde i Paris med kontinentale jutemodtagere og derefter i tiden fra 2.-10. maj deltaget i konferenceforhandlinger i Chittagong og Calcutta med Jute Association.

As a member of a committee of the Continent/India & Pakistan Conference, Mr. Svend Storm-Jørgensen has had meetings in Paris on 3rd and 4th April with Continental jute receivers and thereafter from 2nd to 10th May he participated in Conference negotiations in Chittagong and Calcutta with the Jute Association.

●
Direktør Axel Brøndal har fra begyndelsen til midten af maj besøgt kontorerne i Ruanda Urundi og Kongo.

At the beginning of May Mr. Axel Brøndal visited the branches in Ruanda Urundi and Congo.

●
Direktør Gerhard Saltzwedel, der er formand for bestyrelsen i Stettiner Oelwerke A. G., Hamburg, fejrede 40-års jubilæum den 1. maj 1960. Jubilæet blev fejret ved en middag på Hotel »Vier Jahreszeiten« den 28. april, efter at der samme dag havde været afholdt bestyrelsesmøde i selskabet. Direktør Aage Jørgensen repræsenterede Kompagniet.

Mr. Gerhard Saltzwedel, chairman of the Stettiner Oelwerke A/G., Hamburg, celebrated his 40th anniversary on 1st May, 1960. On the occasion a dinner was held in his honour at Hotel »Vier Jahreszeiten« on 28th April after a board meeting which had been held on

that day. Mr. Aage Jørgensen represented the Company.

I det løbende samarbejde med Ø. K. har arborétet i Hørsholm, som et led i forædlingsarbejdet med bøgetræer, fløjet små bøgetræer til New Scotland Development Co. i Transvaal, hvor de udsættes på plantagen. De frø, man får af de dansk-afrikanske træer, sendes tilbage til arborétet til fortsat forædlingsarbejde. Der er bedre vækstbetingelser i Sydafrika, hvor træerne sætter mange frø hvert år, medens herhjemme kun hvert sjette eller ottende år regnes for store frøår.

In the close cooperation which exists between the arboretum at Hørsholm and the Company regarding the improvement of beech trees the small beeches are flown to New Scotland Development Co. in Transvaal where they are planted out on the grounds of the plantation. The seeds from these Danish/African trees are sent back to the arboretum for continued improvement. In South Africa the growth conditions are much better and as a result the trees produce many seeds every year whereas only every 6th or 8th year are considered to be good seed years in Denmark.

Efter en vellykket prøvesejlads i Langelandsbæltet afleverede A/S Nakskov Skibsværft nybygningen M/S »AYUTHIA«, 12.550 t. d. w., til Kompagniet den 19. maj. »Ayuthia« ankom samme dags aften til Københavns Frihavn og afsejlede den 21. maj på jomfrurejse til Japan. Kaptajn: N. A. Høybye, maskinchef: C. Olsson.

After successful speed- and power trials the M/S »AYUTHIA«, 12.550 t. d. w., was delivered to the Company by Nakskov Shipyard Limited on 19th May. In the evening the vessel arrived at the Copenhagen Freeport and commenced loading. She left for Japan on her maiden voyage on 21st May. Captain N. A. Høybye is in command, the Chief Engineer being Mr. C. Olsson.

Filialbestyrer T. W. Schmith, Bombay, vil fra ca. den 25. maj som Hovedkontorets repræsentant opholde sig nogle måneder ved Malaja-organisationen.

From 25th May Mr. T. W. Schmith, Bombay, will stay for some months with the Malaya organization as the representative of the managing directors.

Gæstebogen

The guestbook

Yasuzo Ichii, president, Mitsui Steamship Co. Ltd., Tokyo.

Goichi Kato, president, Mitsui Shipbuilding & Engineering Co. Ltd., Tokyo.

Tsamu Yamashita, director, manager of Technical Dept., Mitsui Shipbuilding & Engineering Co. Ltd., Tokyo.

R. Katsumori, adviser, Mitsui Shipbuilding & Engineering Co. Ltd., Tokyo.

F. V. L. Kollat, Mitsui Steamship Co. Ltd., London.

C. O. Skappel, direktør, United Liner Agencies of India (Private) Ltd., Calcutta.

L. Lehrner, direktør, Simmering Graz Panker, Wien.

W. Volpini, overingeniør, Simmering Graz Panker, Wien.

Dr. G. Ziegler, Simmering Graz Panker, Wien.

Edwin Thorne, Senior Vice President, The First National City Bank of New York, New York.

Rodney N. Hatcher, Vice President, The First National City Bank of New York, New York.

Willy Graham, Ministry of Transport, London.

Aug. Tørsleff, kunstmaler, København.

Personale-nyt

Staff-news

Udnævnelser:

Filialbestyrer P. E. Berner, Penang, til fungerende filialbestyrer for Singapore-filialen med virkning fra midten af maj 1960.

Ejvind Ellekjær, Singapore, pr. 1. maj til filialbestyrer i Penang.

Carl Petersen, E. A. C., Sao Paulo, til manager, Bukh Diesel, Sao Paulo, i stedet for ingeniør Knud Egebjerg Christensen.

Peter Henning Johansson er fra midten af april »in charge« af Porto Alegre kontoret.

Filialbestyrerne Arne M. Aabye, St. Thomas, og Niels Rosberg, Buenos Aires, er ankommet til København på hjemmeferie.

Ingeniør C. E. Olsen, Eksportafdelingen, er lige hjemkommet fra et forretningsbesøg i Kina, som har strakt sig over nogle måneder.

Hr. Tom Larsen, Passagerafdelingens Bogholderi, er afrejst til Ghana for at assistere i bogholderiet dér et halvt års tid.

Filialforflytninger:

Ing. C. J. Findalen, Bombay, til Kuala Lumpur.

Leif Møller, Rio, til Sao Paulo.

Knud Erik Nielsen, Bukh Diesel, Sao Pauli, til E. A. C., Rio.

Ing. L. Kelsing, Singapore, til Bombay.

Helge Fischer, Tokio, til Osaka under Bent Weichsels hjemmeferie. Han har samtidig fået tildelt de nødvendige fuldmagter som leder af kontoret.

Forslytninger til Hovedkontoret:

Filialbestyrer E. Ginger Mortensen, Singapore.

Fru G. Seward Rasmussen, Bangkok, til Sekretariatet.

Hr. Ugo Avigdor, der ankom til København i midten af marts, gør i øjeblikket tjeneste i Skibsafdelingen. Ugo Avigdor, der vil opholde sig ved Hovedkontoret i en tre måneders tid, er søn af direktøren for Italien organisationen, Dr. A. Avigdor.

Landbrugskandidat Anker Kloppenborg-Skrumsager, Bangkok, Finn Christiansen, Ghana, Bjørn Suhr, Porto Alegre, og H. E. Iversen, Santiago, er udtrådt af Kompagniets tjeneste.

Runde fødselsdage

75 år

Pens. kontorchef Knud Nielsen, 3. 7. 1960.

Pens. maskininspektør Ludvig Bang Splittorff, 28. 7. 1960.

70 år

Overkirurg Frode Rydgaard, 13. 7. 1960.

Pens. kaptajn Jens Mork Jacobsen, 21. 7. 1960.

60 år

Ingeniør Edmund Larsen, Planning & Projects, 15. 7. 1960.

Elektriker Erik Ove Larsen, 15. 7. 1960.

Direktør Axel Brondal, 14. 8. 1960.

50 år

Vicedirektør Sv. Storm-Jørgensen, 17. 6. 1960.

Kaptajn Hans Philipsen, 27. 6. 1960.

Filialbestyrer
F. Blaunfeldt

Kontorchef
H. Sommer

Kontorchef
Knud Rasmussen

Kaptajn
Hardy Christiansen

Filialbestyrer
Gunnar Schmit

Kasserer
Bent Green

Kontorchef
J. Happe

Fuldmægtig
Arne Nielsen

Kontorchef
Holger Hansen

Kaptajn
A. Marott

Kontorbud
Carlo Thomsen

Mærkedage

Red letter days

40 års jubilæum

Filialbestyrer Emil Frederik Blaunfeldt, Durban, 1. 7. 1960.

Kontorchef Johannes Happe, Træafdelingen, 1. 7. 1960.

25 års jubilæum

Kontorchef Helge Sommer, Maskinafdelingen, 3. 7. 1960.

Fuldmægtig Arne Frederik Nielsen, Træafdelingen, 15. 7. 1960.

Kontorchef Knud Rasmussen, Hovedboghoderiet, 15. 7. 1960.

Kontorchef Holger Hansen, Planning & Projects, 17. 7. 1960.

Kaptajn Hardy Christiansen, 27. 7. 1960.

Kaptajn A. A. C. Marott, 1. 8. 1960.

Filialbestyrer Gunnar Schmit, Hongkong, 10. 8. 1960.

Kontorbud Carlo Thomsen, 10. 8. 1960.

Kasserer Bent Green, Hovedkassen, 14. 8. 1960.

Ankomsten på hjemmeferie

On home-leave

Jørgen Chr. Hoffmann, Knud Pingel Rasmussen, Bangkok, Jørgen Henrik Johannessen, Dar-es-Salaam, Svend Erik Thomsen, Q. P., Durban, J. Gert Andersen, Helge Svend Nielsen, Ghana, Mogens Toxværd Munch, Hongkong, Erik Aagaard-Rasmussen, Hans Frederik Petersen Jahn, Ole John Mohrsen, Jørgen Svend Nielsen, Kuala Lumpur, Ing. Carl Johan Findalen, Madras, Per Hafstrom Sørensen, Manila, Kai Andersen, Mombasa, Erik Halberg, Montreal, Bjørn Hartvig, Paulis, Kent Linnet, Rio de Janeiro, Ib Gade-Gerst, Ing. Leif Ingemann Kelsing, Bent Leth Nielsen, Flemming Schou, Singapore, Knud Madsen, Usumbura.

Udsendelse til filialtjeneste

Service abroad

Bent Baunsgaard Christensen, Træafdelingen, til Bangkok.

Jørgen Hans Daniel Andersen, Bogholderiet, til Ghana.

Flemming Juhl, Bogholderiet, til Ghana.

Preben Erik Glahnson-Petersen, Eksportafdelingen, til Lagos.

Jan Westerlund, Træafdelingen, til Vancouver.

Dødsfald

Obituary

Ingeniør Niels Larsen, tidligere Pong Minen, er afgang ved døden den 5. april 1960, 81 år gammel.

Han rejste fra Danmark i 1905 som maskinmester på et Ø.K.-skib, og i Bangkok sejlede han et årstid som maskinmester i den lokale kystfart. 1906 gik han i land og var med til at opføre savmøllen i Bandon, og da denne var fuldført i 1908, sejlede han igen som maskinmester på kystfarten. I 1912 blev han Kompagniets agent i Singora, hvor han bl. a. modtog flere store europæiske skibe, som ankom med skinner og materiel til den jernbane, som byggedes op gennem Thailand.

I årene 1916-18 var han med ved forberedelserne i arbejdet på tinminen i Pong, og han udførte bl. a. et stort og dygtigt arbejde med at få den store gravemaskine, hvis samlede vægt var på over 800 tons, transporteret ad de lavvandede flodløb op på plads i minen.

I de følgende år, indtil 1931, var Niels Larsen knyttet til Pong Minen. Han deltog i »prospecting« af nye pladser, og han var i flere år leder af minen, foruden at han var Kompagniets kommitterede dér og bl. a. varetog vore forhandlinger med den siamesiske regering.

Ingeniør Larsen, der var ugift, blev pensioneret i 1931. Han var i en årække tilknyttet Hovedkontoret som konsulent i minespørgsmål, og i 1939 foretog han endnu en rejse til Bangkok på Kompagniets vegne.

★

Ingeniør Chr. Holtze er den 6. april 1960 afgang ved døden efter en operation på Hillerød Centralsygehus, 67 år gammel. Allerede under første verdenskrig sejlede Holtze som maskinassistent i Ø.K. Han tog derefter ansættelse i et amerikansk selskab, som forsøgte at indføre mekaniseret landbrug i Manchuriet. Forsøget mislykkedes. I 1919 blev han engageret som tekniker ved Ø.K.'s organisation i Kina. Han gjorde først tjeneste i Hankow, derefter i Tsingtao og var fra 1937-1946 som tekniker knyttet til Kompagniets organisation i Syd-Manchuriet. Da han i 1946 vendte hjem til Danmark, blev han pensioneret og nedsatte sig i Grønholt.

Vi fortsætter direktør L. Tofts redegørelse om Dumex-koncernen, denne gang omhandlende landene Birma, Thailand, Malaja, Indonesien og Vietnam.

Kompagniets medicinalvirksomhed

BIRMA: I 1949 sendte manageren for Birma-kontoret bud efter farmaceuten i Bombay, og en markedsanalyse blev foretaget. Birma var den gang som nu politisk et meget uroligt område, men set fra et farmaceutisk marketing synspunkt var der gode potentielle muligheder, og en farmaceut, trænet først på Hovedkontoret og dernæst i Bombay, som vi plejer at gøre det, blev sendt til Birma for at oparbejde markedet. Siden da er det gået jævnt og godt fremad. Markedsbearbejdelsen adskiller sig ikke fra arbejdet i Indien og Pakistan, bortset fra de altid varierende lokale forhold, og hvad Birma angår, skulle vi naturligvis allerede have været i fuld gang med egen fabrik, hvis ikke det uheldige var sket, at den birmesiske regering for snart 10 år siden gik ind for at bygge sin egen fabrik, Burma Pharmaceutical Industries, med en investering på 5 mill. £ Sterling, 100 % ejet af den birmesiske stat.

Fabrikken er af fantastiske dimensioner og minder mere om General Motors samlefabrik end om en medicinalfabrik. Der går endogså en jernbane igennem fabrikken. Efterhånden som de er ved at få hold på produktionen, bliver der importforbud for udenlandske præparater. Samarbejde rent produktionsmæssigt mellem BPI og os har været behandlet adskillige gange, men tilfredsstillende vilkår har ikke kunnet opnås. Birma er derfor et marked, som vi formodentlig må se glide os af hænde, i alle tilfælde i en vis udstræk-

ning, men til trods for at det nu er 4-5 år siden, at BPI gik i produktion, er vor omsætning dog stadig stigende.

Imidlertid er handelen med medicinalvarer fornylig blevet nationaliseret gennem statsinstitutionen Rangoon Drug House, men det er alligevel lykkedes os at holde omsætningen, endogså forøge den, omend den lokale indtjening er svundet væsentligt ind.

I Rangoon er DUMEX en afdeling af Ø. K., og på grund af de svigtende lokalindtjeneringer bestyrer farmaceuten dér også Siemens Røntgen-salgsafdelingen.

THAILAND begyndte samtidig med Indien med import af danske medicinalvarer under DUMEX mærket. Farmaceuten, der blev sendt til Bangkok, var først blevet sendt til ICI (Imperial Chemical Industries) i England for at blive trænet, idet det var tanken at bearbejde ICI og deres farmaceutiske afdeling ICP i forbindelse med DUMEX. ICP og DUMEX konkurrerer i nogen grad med hinanden, og da ICI generalagenturet i almindelighed er en god forretning, er det klart, at DUMEX måtte lide herunder.

Efterhånden som DUMEX andre steder i verden voksede og blev en for Kompagniet værdifuld forretning, og eftersom Thailand så småt begyndte at tænke på lokalproduktion på linie med Indien, Pakistan, Birma og de øvrige Østenlande, optoges forhandlinger, og for to år siden indsendtes et fabriksprojekt til den thailandske regering. Det var en lang og trang vej at få det anerkendt, men betingelserne, som var stillet for at gå i gang med lokalproduktion, var også gunstige, og vi byggede i Bangkok en efter forholdene meget stor fabrik, som blev indviet den 25. marts 1960. Den ligger over for det gamle hovedkontor, på den anden side af Menam floden, på det gamle rismølle-land.

For at bygge en fabrik må der nødvendigvis være et marked med et regelmæssigt behov, for en fabrik må have en vis minimumsproduktion. Betydelige an-

Bangkok. En af gæsterne beser med stor interesse ampul-påfyldningen i den nye Dumex-fabrik
Bangkok. One of the interested guests in the ampoule-filling plant of the new Dumex factory

strengelser er blevet gjort i Bangkok for at sætte omsætningen af DUMEX præparater i vejret, hvilket også er lykkedes.

Vi venter os meget af foretagendet i Bangkok, men i modsætning til Indien-Pakistan begynder vi straks med en stor fabrik. I de to andre områder skete udviklingen nærmest efter knopskydningsprincippet, og der må derfor påregnes nogen tid, før Bangkok-fabrikken kan svare sig.

I MALAJA kom vi sent i gang. Malaja har altid været et britisk »stronghold«, og de britiske mærker er stærkt indarbejdet. Første gang, vi lavede markedsanalyse dér, var i 1951, og siden da er der blevet lavet en hvert andet år, konkluderende i det samme: at i Malaja ville det blive en trælsom opgave på grund af den stærke britiske indflydelse.

Da Malaja's selvstændighed var på trapperne, gik vi imidlertid i gang med såvel medicin som DUMEX babyfood.

Hvad DUMEX babyfood angår, er vi gået ind på den helt rigtige måde med massiv, men også kostbar propaganda, idet Malaja er en af de største aftagere af babyfood. Det er store beløb, vi investerer i babyfood-propagandaen, men vi har også haft den glæde at se, at de salgsbudgetter, som vi lagde i forbindelse dermed, har holdt.

Da vi startede for et par år siden, lå Ø. K.'s hovedkontor i Singapore, men da de politiske forhold udviklede sig således, at Kuala Lumpur blev hovedstaden i Malaja, flyttede Ø. K.'s Malaja administration til Kuala Lumpur, og DUMEX organisationen, medicin såvel som babyfood, fulgte med.

I Malaja er der fri import, og indtil nu ikke større vanskeligheder med valuta, men vi forudser, at

Malaja vil gå samme vej som de øvrige Østenlande, og at en lokalproduktion vil blive beskyttet, så til syvende og sidst kun de, der er gået i gang med lokalproduktion, vil overleve. Derfor har vi allerede købt grund i det industrielle kvarter i Petaling Jaya uden for Kuala Lumpur. Fabrikken er planlagt, produktionsprogrammet ligeledes. Vor omsætning, som er i god stigning, er dog knapt nok tilstrækkelig til at berettige en fabrik, men da forskellige firmaer har ønsket at lade deres præparater fremstille på fabrikken, er byggeriet fornylig påbegyndt.

Når man vurderer en lokalproduktions muligheder, er de eksisterende toldlove eller importregulativer naturligvis afgørende for, hvorvidt en fabrik kan forventes at betale sig. Det er imidlertid ikke alene de eksisterende, men også mulige fremtidige regulativer, som er afgørende for den endelige indstilling, og m. h. t. Malaja er det forhold, at der allerede er en 30 % told på de fleste medicinalvarer afgørende for, at de såkaldte håndkøbspræparater med fordel straks kan fabrikeres i Malaja. I Singapore, derimod, er alt frit – ingen told, ingen restriktioner – og i et sådant tilfælde kan vi med fordel sælge produkter, som er fremstillet herhjemme.

INDONESIEN. Her gik vi i gang i 1951, og trods de ustabile forhold, eller måske netop på grund af dem, er Indonesien i dag vort største oversøiske marked, og vi står som en af de største eksportører af medicinalvarer og babyfood til Indonesien.

Babyfood har gennemgået en interessant udvikling. Det er ikke den almindelige DUMEX babyfood, vi sælger i Indonesien, men den syrnede, som kaldes DUMEX Babyfood Acidulated. En betydende indonesisk doktor anså dette for det eneste rigtige nærings-

middel til børn, hvilket bevirkede, at importmyndighederne forbød import af almindelig babyfood. Den kendsgerning, at de nu går imod alt, hvad der er hollandsk, har bevirket, at vort mærke DUMEX Babyfood Acidulated er blevet det mest solgte i Indonesien.

Forretningen på Indonesien er meget usikker på grund af landets valutamæssigt kaotiske stilling, men selv med den hårde devaluering fornylig, der stærkt nærmede sig konfiskation, har vi dog stadig fortsat vor eksport, og vi må blot håbe, at forholdene må blive således, at vi stadig kan udvide.

For Indonesien, som for de øvrige Østenlande, gælder, at medmindre vi kommer i gang med lokalproduktion, må vi finde os i, at markedet bliver lukket for os. Gennem flere år har vi forsøgt at komme ind med produktion, og lokalproduktion beskyttes allerede, men der findes desværre ingen investeringslov.

Importlicenserne for vore farmaceutiske præparater bliver gang på gang skåret ned, medens man beskytter den smule lokale industri, der er. Endnu har vi desværre ikke fundet frem til en metode, hvorved vi kan komme i gang med produktion i Indonesien.

Lad det være sagt om Indonesien, at det vel nok er det vanskeligste af alle markeder at arbejde i, og det er derfor beundringsværdigt, hvad de fire Ø. K.-folk dernede, en manager, en farmaceut og to unge danskere, har været i stand til at få igennem. Vi kan kun håbe på, at vi i fremtiden må få udnyttet den udbredelse, som DUMEX navnet har fået i Indonesien.

VIETNAM: For 3 år siden sendte vi en farmaceut til Saigon efter den sædvanlige træning ved Hovedkontoret og i Bombay. Forud for hans udsendelse havde vi optaget forhandlinger med den vietnamesiske regering om produktionstilladelse. Valutavanskeligheder forhindrede en regelmæssig import af færdigpræparater, men for nogle hundrede tusinde dollars DUMEX varer kom dog igennem.

Det viste sig at være svært at opnå et resultat hos myndighederne. Efter mere end et års forhandlinger med regeringen udstedte denne tre produktionslicenser, en til en vietneser, en til en franskmænd og en til en amerikaner; vi kom ikke i betragtning. Fra tid til anden lykkedes det dog at få nogle importlicenser igennem, og vi har en omsætning, omend ikke stor.

Vi har netop nu fornylig måttet tage stilling til, hvorvidt vi skulle »clear out« eller gøre endnu et forsøg på at komme ind i produktion.

Vi valgte at gøre endnu et forsøg på at få lokalproduktion, og da vi ikke selv kom igennem med produktionslicenser, forsøger vi nu at samarbejde med vietnameseren, således at DUMEX præparaterne kan blive fremstillet og solgt under en vis indflydelse fra os, både kapitalmæssigt og administrationsmæssigt, men

Kuala Lumpur. »Denmark House«, hovedkontoret for Kompagniets Malaja-organisation, der også rummer DUMEX's kontorer. Kuala Lumpur. Also DUMEX have their offices in »Denmark House«, head office of the E. A. C. Malaya organisation

Kompagniets vogn med den karakteristiske »DUMEX Baby Food Acidulated«-mælkedåse er velkendt i gadebilledet i Djakarta. The Company's car with the »DUMEX Baby Food Acidulated«-tin on the roof is a well known feature in the streets of Djakarta

Saigon. Kompagniets pakhuse, hvor både Ø. K.- og DUMEX-varer oplagres
 Saigon. The Company's godowns where both E. A. C.- and DUMEX goods are stored

den 51 % ejendomsret, som vi principielt altid insisterer på, er uopnåelig under de eksisterende forhold i Vietnam. Vi håber, at de forhandlinger, som fornylig blev ført her i København mellem vietnamesiske interesser, visse franske og os, må føre til, at den forretning, som vi har kæmpet for i 3 år, nu må blive til en »paying proposition«. (Fortsættes i næste nummer)

THE COMPANY'S PHARMACEUTICAL ACTIVITIES...

BURMA. After a careful analysis of the Burmese market in 1949 a trained pharmacist was stationed in Rangoon where there seemed to be good scope for the sale of pharmaceutical articles, and gradually we succeeded in working up a good turnover. Local production would, of course, be the right thing, but already ten years ago the Burmese government built a huge factory of their own, the Burma Pharmaceutical Industries.

As the local production developed, import restrictions were imposed on foreign medical products. We have tried to come to an arrangement with the »BPI« regarding production, but an agreement about terms was never arrived at. However, although it is five years since the »BPI« started manufacturing, our turnover is still increasing. Recently all trade in pharmaceutical products has been nationalized through the government institution »Rangoon Drug Store«, and we may possibly one day have to give up the Burmese market as we are not on the production side ourselves, but so far we have been able to stabilize our turnover.

THAILAND started an import of Danish medical goods under the DUMEX brand simultaneously with India. The pharmacist, who was stationed in Bangkok, had also received training with ICI in London, as it was the idea to work the ICI agency in Bangkok and their pharmaceutical department, ICP, together with DUMEX but as ICP and DUMEX are competitors to a certain extent, and as the ICI agency was a good one for the Bangkok office DUMEX suffered. However, as DUMEX was gradually growing and becoming more important in other countries and as Thailand also started getting interested in the production of pharmaceutical products locally we took up negotiations with the Thai government on this subject. The result was seen when

the magnificent new factory was inaugurated in Bangkok on the 25th March this year.

In MALAYA a market analysis was made by us for the first time in 1951. It has since been followed up by new ones every other year, all concluding in the same result: Malaya would be a very onerous task due to the strong British influence there. However, just before Malaya's independence we made a start with medicine as well as DUMEX babyfood. For the latter item we started with a comprehensive but also expensive propaganda, Malaya being a very large consumer of babyfood, and good results were achieved. In the beginning the E. A. C.-headoffice was situated in Singapore but when Kuala Lumpur for political reasons was made the capital of Malaya our headquarters moved to Kuala Lumpur, and the DUMEX organization, medicine as well as babyfood, followed.

Pharmaceuticals and other goods can still be imported freely into Malaya, but we foresee that local production may also here come under government protection one day which means that only the local manufacturers will survive. We have, therefore, bought some land at Petaling Jaya just outside Kuala Lumpur, and the erection of a new factory has just commenced.

In a trade like ours it is necessary to take a long view and the fact that there is already a 30 % import duty on the so-called counter line products is an indication that it may pay to manufacture locally, whereas in Singapore where everything is free – no restrictions, no duty – products manufactured in Denmark can be sold with a profit.

INDONESIA. In spite of rather unstable conditions we started introducing our products there in 1951, and today this country is our biggest overseas market for pharmaceutical goods and babyfood.

In Indonesia we are not selling our usual babyfood but the so-called »DUMEX Babyfood Acidulated«. A prominent Indonesian doctor regarded it as the only correct nutrition for babies with the effect that import of ordinary babyfood was restricted and the very anti-Dutch sentiment prevalent there has resulted in our DUMEX Babyfood Acidulated becoming the brand commanding the best sale in Indonesia.

It is realized that unless we are able to manufacture locally we may lose this market, but we have been unable to get started so far as no law of investment is in existence. Indonesia is a very difficult market to work indeed and the fine results achieved so far are due to the admirable work done by our Djakarta staff. We may only hope that the future will enable us to take advantage of the popularity that the DUMEX brand has gained in Indonesia.

VIETNAM. After long negotiations with the Vietnamese government about permission to manufacture locally a fully trained pharmacist was sent to Saigon about three years ago. The exchange difficulties did not permit a regular import, but considerable quantities of DUMEX goods came through nevertheless. It has proved, however, to be very difficult to obtain a positive answer from the authorities and when three production-licences were issued the lucky recipients were a Vietnamese, a Frenchman and an American. From time to time we receive some import-permits and we maintain a turnover, though not large.

As we were not successful in stepping into production ourselves we are now working to establish cooperation with the Vietnamese holder of the production-licence.

(To be continued in next issue)

HER BOR VI

Mange Ø. K.-folk har på et eller andet tidspunkt haft lejlighed til at besøge Italien, og specielt Genoa, og de fleste af vore funktionærer kender derfor denne by. Man kan her høre bydrengene synge La Traviata på gaden; det er her, at skyskrabere er bygget ved siden af ruinerne af gamle templer, at vin koster mindre end mælk, og at solen næsten altid skinner, så befolkningen er i solskinshumør 12 måneder om året. Vi får ofte at vide, at der er så dejligt i Italien, at vi slet ikke behøver ferie, da tilværelsen her er en uafbrudt hvile. Dette er dog ikke helt rigtigt – vi arbejder også.

Kompagniet har været nært knyttet til Italien siden begyndelsen af trediverne. I de første år blev vore skibsfartsinteresser varetaget af firmaet Achille Avigdor, med hovedkvarter i Genoa, en af de betydeligste havne i Middelhavet. Efter krigen dannedes Avigdor & Co. Ltd., med Kompagniet som hovedaktionær. Samtidig overtoges kontrollen i Genoa Trade S. p. A., og begge firmaer har udviklet sig under ledelse af dr. A. Avigdor, der er præsident for de to selskaber.

Vi har til huse på Largo Zecca, der ligger i byens centrum og nær havnen. Kontoret er indrettet i et fornemt palads opført omkring 1700 af Centurione familien, en af Genoas ældste, adelige slægter, og besøgende modtages, når de træder ind i forhallen, af værdige blikke fra portrætbuster af gamle romerske kejsere. Indtil vi flyttede ind for få år siden, var det udelukkende privathjem, men den nuværende ejer, der er ungarl, mente åbenbart, at han lige kunne klare sig med de tre øverste etager. Vi har lejet de to nederste, som er blevet bygget om og moderniseret. I stueetagen har vi Passagerkontor, »Inspection Department« og Bogholderi, medens Skibsafdelingen, Handelsafdelingerne og ledelsen har kontorer på første sal.

Af vor Genoa-stab på ca. halvtreds personer er alene femogtredive beskæftiget i Skibsafdelingen. Ø. K.-skibe laster og losses her over 50.000 tons om året, hovedsagelig stykgods, og kontoret tager sig af mere end 100 anløb årligt. Desuden er vi fragt- og passageragenter for linier til USA og de kanadiske »Great Lakes«. Avigdor & Co. har yderligere kontorer i Neapel, Livorno og Milano. Sidstnævnte spiller en vigtig rolle, da byen er Italiens betydeligste industricentrum, hvis fleste artikler fremstilles til eksport. Neapel og

Genoa. Italien-organisationens hovedkontor på Largo della Zecca
Genoa. Head office of the Italian organization at Largo della Zecca

Ved samarbejde med firmaet Montital S. p. A., har Kompagniet sikret sig central beliggende kajplads og pakhuse på Ponte Caracciolo i Genuas havn

In close cooperation with Messrs. Montital S. p. A., the Company have secured themselves centrally situated quays and warehouses at Ponte Caracciolo in the Genoa harbour

Avigdor kontoret, Neapel
The Avigdor Office, Naples

Livorno kontorerne er agenter for ZIM-ATID og United Sloman, der har linier mellem Italien og henholdsvis Israel og det nordeuropæiske kontinent samt England.

Genoa Trade har hidtil koncentreret sig om import-eksport forretning i almindelighed. Vi importerer hovedsagelig gummi, men også kakao, kaffe, Carlsberg øl og adskillige andre varer. Eksporten er vidtforgrenet; den vigtigste artikel er asbestcimentrør og -plader, leveret af den store Eternit-koncern. Yderligere eksporteres mange italienske specialiteter som Vermouth, Chianti og scootere, for blot at nævne nogle.

Man forventer en kraftig og hurtig udvikling i

Italien i 60'erne, og det er blevet sagt, at hvis 50'erne tilhørte Vesttyskland, er det sandsynligt, at noget tilsvarende vil gælde Italien i den næste ti-års periode. Om udviklingen bliver helt så blomstrende, er det endnu for tidligt at forudsige, men vi ser frem til de chancer og muligheder, det kan betyde for os og vore oversøiske kontorer – ikke alene på allerede bearbejdede felter, men også på nye områder indenfor industri og teknik.

J. S.

THIS IS WHERE WE LIVE

Many roads lead to Rome, but to most EAC-people Genoa is better known from their short visits en route to or from the Far East. This is the city where you can hear the Italian worker singing »La Traviata« in the streets, where skyscrapers have been erected next to the ruins of ancient temples, where wine is cheaper than milk and where the sun is almost always shining bright – with the effect that the Genoese are a vivacious, lively and gay people twelve months a year.

Since the beginning of the thirties the Company has been closely associated with Italy. In the beginning our shipping interests were in the hands of Messrs. Achille Avigdor who had their headquarters in Genoa. After the war, Avigdor & Co Ltd. was established with the Company as the main shareholders, and simultaneously a controlling interest was obtained in Messrs. Genoa Trade S.p.A. The two firms have developed steadily under the management of Dr. A. Avigdor who is the president of the Italian organization.

Our offices are accommodated in a magnificent old mansion at the Largo Zecca in the heart of the town near the harbour. It was built around the turn of the 16th century by one of the oldest families in Genoa. On the ground floor we have the Travel Office, Inspection Department and Accounts Department, and on the first floor are located the Management rooms, Shipping and Trade Departments.

The staff numbers about fifty employees in Genoa of whom thirtyfive are occupied in shipping. More than 50.000 tons of goods are loaded and discharged in this important North Italian port, and more than 100 calls yearly are handled by our office who are also freight- and passenger agents for American and Canadian lines. Furthermore offices have been opened in Milan, a large industrial centre the majority of whose goods are produced for export, and Naples and Leghorn which hold agencies for lines plying between Italy and Israel and North European ports & England respectively.

Rubber, cocoa, coffee, beer and other products are being imported through Genoa Trade, but also the export of asbestos cement pipes and plates and many other specifically Italian goods such as Vermouth, Chianti, scooters a. o. has been given a prominent place.

A dynamic and swift development may be expected in Italy in the sixties. It has been said that if the fifties belonged to Germany something similar might happen to Italy during the next decade. It is of course difficult to say beforehand whether this country will experience such a spectacular period, but we are ready to take advantage of the possibilities and chances which may offer themselves, to further develop already existing business and to exploit new fields in industry and science.

J. S.

Nakskov. Tronfølgeren, prinsesse Margrethe, knuser champagneflasken mod »Nakskov«s stævn

Nakskov. Princess Margrethe, the heir to the throne, naming the new vessel »NAKSKOV«

Kongelig champagne til »NAKSKOV«

Regnen lagde ingen dæmper på feststemningen ved stabelafløbningen i Nakskov den 18. maj. Det var også en rigtig festdag. For det første var skibets gudmoder ingen ringere end Danmarks tronfølger, Prinsesse Margrethe, og skibet, der søsattes, blev døbt »Nakskov«. Det kommer således til at bære navnet på etatsråd H. N. Andersens fødeby ude i verden, stedet, hvor det også selv blev til, og navnet på Ø. K.'s eget skibsværft.

Byen var flagsmykket, og på værftet var der rejst en ekstra stor flagsmykket tribune foran beddingen. Tronfølgeren ankom ledsaget af hofdame, komtesse Armfelt, til Nakskov i sin egen Volvo, og på værftet blev de to damer eskorteret af værftets direktør, Otto Petersen, og formanden for Ø. K.'s bestyrelse, Prins Axel.

Lige før ceremonien tog sin begyndelse, brød solen igennem, og præcis kl. 11.30 knuste Prinsesse Margrethe champagneflasken mod skibets stævn og udtalte: »Held og lykke følge skibet »Nakskov«.« Tronfølgeren var genstand for hjertelig hyldelse, da hun med favnen fuld af blomster forlod tribunen.

Ved den efterfølgende frokost på Hotel Harmonien for honoratiores og repræsentanter for byen, værftet og skibet talte skibsværftets tidligere leder, direktør Otto Christiansen, for prinsessen og overrakte hende en brillantbroche, og senere overrakte borgmester M. Nielsen tre bind af »Nakskov Købstads Historie«, smukt indbundet i oaseged.

M/T »Nakskov« er det sidste i en serie på fire 18.400 tons d. w. tankskibe, som værftet har i ordre for Det Østasiatiske Kompagni. Det er bygget til Lloyds højeste klasse og har en kapacitet på ca. 889.000 cbft. flydende brændstof og en tørlastkapacitet på 29.300 cbft. Skibet vil kunne løbe 16 knob fuldt lastet.

boldklub

(Ø. K. B.)

Foråret er kommet til Danmark, og vi minder om, at træning til idrætsmærket gerne snart skal i gang.

Vor interne turnering er afsluttet, og Ø. K.'s vandrepræmier blev vundet af Tom Christensen i single og Tom Christensen/Mads Mikkelsen i double. I single slutkampen vandt Tom Christensen i en god kamp over Erik Sørensen 15-10 15-10. I B-single rækken havde der meldt sig 15 deltagere, og rækken blev vundet af Stig B. Poulsen efter en hård og spændende slutkamp med A. Sager. B-rækkens afvikling skæmmedes imidlertid af for mange »walk over« sejre; husk, at har man meldt sig til en turnering, er det usportsligt ikke at spille; glem det nu ikke til næste turnering.

Begge hold har været i ilden, og i Mesterrækken holder vi stadig stillingen som nr. 1. Vi mangler endnu 4 kampe på det tidspunkt, hvor dette skrives, og dersom vi kan opnå 3 points i disse kampe, er unionsmesterskabet atter i havn. Vore sidste kampe er imidlertid alle mod de stærkeste modspillere, så det gælder om at yde det bedste i hver enkelt kamp.

Lørdag den 18. juni kommer vore venner fra Fred. Olsen i Oslo på besøg, og kl. 14.45 skal vi spille vor årlige dyst. Det foregår på Gentofte Stadion, hvor alle er velkomne.

Lørdag den 30. april havde vi standerhejsning kl. 14.30 i strålende solskin. Ved et glas vin hilste afdelingens

formand på de fremmødte medlemmer og på repræsentanter fra vore nabo-roklubber, og derefter startede årets første båd med fire roere plus styrmand. De fik sig en herlig tur.

Her er det desværre gået vort hold i Mesterrækken ilde, idet holdet blev nummer næstsidst i turneringen, og derefter tabte de 2 nedrykningskampe til DRFB. Lad os håbe, at der til efteråret vil være et hold spillere, som giver hinanden håndslag på at yde en virkelig indsats for at vinde A-rækken, således at vi kan vende tilbage til Mesterrækken.

Nu er vi i fuldt sving på Ryparksbanerne, og samtlige spillere håber på en god sæson både vejr- og spilmæssigt. Det er glædeligt at konstatere, at vore damer i år slutter op om tennisafdelingen. HB.

Ved De

at byen Ayuthia, der ligger ca. 60 km nordøst for Bangkok, var den gamle siamesiske kongeby, indtil Bangkok i 1782 blev Thailands hovedstad.

FRU H PEDERSEN
ADOLPHSVEJ 66
GENTOFTE
747

